

QUI MIHI LILLENSE

Burlesque Redditum.

Qui mihi Combibulus puer es, cupis atq; joeari,
Huc ades! hæc manibus pocula sume tuis!
Mane tibi primò generosos accipe potus,
Vina dein, Bacchum sic venerare Deum!
Attamen inprimis facies sit rubra, meròque
Sint madidæ vestes, promptæque cervisia.
Dimidium fugiens, tibi cùm schola nostra propinat,
Adsis, nec totum sit bibere ulla mora.
Me præceptorem cùm videris, ore salutem
Pota, combibulis ordine quisque tuis.
Tu quoque fac sedeas, quando tibi stare negatur
Amplius; & nisi sis solus abire cave.
Nam magis ut quisque est potandi munere clarus,
Sic magis is clarâ sede locandus erit.
Pocula, vina, petum, numerosæque fistula munda,
Symposiis semper sunt parata tuis.
Cùmque tuum bibere est, bibito, sed pocula plena;
In cyathis nec sit gutta relicta tuis.
Sed tua nec laceris sint vina aut defruta condis
Credita, quæ vivis imposuisse decet.
Sæpe propinato, potumque revolve palato;
Cùm sitias nunc ex his bibe, nunc aliis.
Qui sitit, & qui sæpe bibit, mea sceptrâ tenebit;
Dum rarò sitiens rejiciendus erit.
Ergò attende vicem, nolique omittere potum,
Nè mens te accuset sobria desidiæ.
Orèque sis cupido; quid enim tribuisse juvabit
Pocula, si tu avido non capis ore merum?
Nil tam difficile est quod non Temulentia vincat:
Bacchare, & parta est gloria perpetua.
Nam veluti flores tellus, nec semina profert,
Sæpe illam humescat nî pluviæ aqua:
Sic puer, immenso cerebrum nî flumine vini
Proluat, & tempus perdit & ingenium.
Estque inter socios lex nulla tenenda bibendi,
Nè nos offendat noxia sobrietas.
Incumbens cyathis submissâ voce loqueris;
Posthæc cùm satur es, voce canorus eris.
Et quoscunque bibis calices vertantur ad unguem
Singula, & exhausto pocula redde mero.
Sed cave contingat bibituri brachia nullus,
Quod vino damnum non mediocriter parit.
Si potum dedero, sic tu potare studebis,
Principis ut palmas & mereare decus.

Non haustu celeri nimis aut culpabere tardo;
Crapula enim est virtus quam tenuisse juvat.
Tu quoties potas, altè potare memento;
Et veluti scopulos pocula parva fuge.
Porro combibulis quoties te cunque rogabunt
Præbibe, qui sitiunt ad mea vota trabe.
Qui potat sitienti homini, licet ipse sitiret,
Indè magis reliquis ebrius esse queat.
Sed tu nec rigidos curabis (amice) Catones;
Ingens sunt Baccho dedecus ingenuo:
Quorum tam frugè non est nec sobrius ullus,
Quem non potantem cætera turba probet.
Rectè Bacchandi si vis cognoscere leges,
Si potare scies fusiùs ore merum;
Addiscas veterum facta immoderata Bibonum,
Et quos Anthores ebria turba colit.
Nunc madido cantu Gallus te invitat ut intres;
Anchora nunc liquida dat tibi signa spei:
Quod magis invitat, Globus en potabile præbet
Aurum, dum Delphin dat Mare Nectareum.
Hæc qui non novit, vappa illi alimenta ministret,
Nec sit ei majus sobrietate decus.
Sunt quos delectat (studio ebrietatis amandæ
Posthabito) siccis tempora conterere:
Sunt quibus est cordi manibus pedibûsve bibentem,
Aut alio quovis sollicitare modo:
Est alius qui dum medium servasse superbit,
Bacchandi insulso reprobet ore genus.
Te tam stricta sequi nolim vestigia morum,
Nè socium offendas combibulumque tuum.
Non dabis aut perdes, commutabisve liquorem;
Ex vino alterius commoda nulla feres.
Insuper & curas (irritamenta malorum)
Mitte aliis, lætum nil nisi læta decent.
Virtutes, mensura, modus, moderatio, honestas,
Sint procul à vobis, sobrietasque procul.
Nulla bibas penitus comedasve ingrata palato;
Os tibi nempe cibi janua, porta meri.
Ingens crede nefas Baccho maledicta referre,
Potare aut liquido pocula parva Deo.
Denique servabis calices & pocula tuto,
Ut tu ex his quoties isque redisque bibas.
Effuge vel causas faciunt quæcunque modestum;
Sic Baccho gratus, sic mihi charus eris.